

**Întrebarea cu solicitare de răspuns oral O-000011/2018
adresată Comisiei**

Articolul 128 din Regulamentul de procedură

Maria Grapini, Olga Sehnalová, Lambert van Nistelrooij, José Inácio Faria, Dieter-Lebrecht Koch, Romana Tomc, Sirpa Pietikäinen, Salvatore Domenico Pogliese, Rosa Estaràs Ferragut, Julia Pitera, Barbara Kudrycka, Michał Boni, Heinz K. Becker, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Csaba Sógor, Emil Radev, Marek Plura, Biljana Borzan, Soledad Cabezón Ruiz, Monika Smolková, Janusz Zemke, Karoline Graswander-Hainz, Dietmar Köster, Brando Benifei, Wajid Khan, Michela Giuffrida, Miltiadis Kyrkos, István Ujhelyi, Costas Mavrides, Catherine Stihler, Nicola Danti, Isabella De Monte, Doru-Claudian Frunzulică, Jean-Paul Denanot, Dan Nica, Ioan Mircea Pașcu, Andi Cristea, Emilian Pavel, Julie Ward, Marc Tarabella, Helga Stevens, Jana Žitňanská, Ivo Vajgl, Norica Nicolai, António Marinho e Pinto, Igor Šoltes, Merja Kyllönen, Georgios Epitideios, Zoltán Balczó

Subiect: Tutela pentru persoanele cu dizabilități intelectuale

În UE trăiesc aproximativ 80 de milioane de persoane cu dizabilități. Multe dintre aceste persoane, în special persoanele cu dizabilități intelectuale sau psihosociale, sunt parțial sau integral private de capacitatea lor juridică și, prin urmare, de dreptul de a trăi independent și de a lua decizii cu privire la viața lor. Cetățenii europeni aflați în această situație nu pot alege unde și cu cine doresc să trăiască, nu pot vota sau candida la alegeri (inclusiv la alegerile europene), nu se pot căsători și nu pot semna contracte de muncă. Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu handicap, ratificată de UE și de aproape toate statele sale membre, promovează o abordare bazată pe drepturile omului și recunoaște că toate persoanele cu dizabilități au drepturi și ar trebui să se bucure de capacitatea lor juridică la fel ca ceilalți cetățeni. Această abordare în ceea ce privește dizabilitățile are implicații profunde privind legislația în domeniul capacității juridice și impune trecerea de la a atribui cuiva competențele juridice pentru a lua decizii în locul persoanelor cu dizabilități (proces decizional prin substituție) la sprijinirea persoanelor pentru a lua propriile decizii (proces decizional asistat). Deși aproape toate țările UE au ratificat Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu handicap, legislațiile din toate statele membre oferă încă legitimitate negării capacității juridice pe baza dizabilității, aceasta fiind o abordare discriminatorie. Cu toate acestea, există modele eficiente de procese decizionale asistate și acestea ar trebui dezvoltate în continuare pentru a oferi un sprijin adecvat care să capaciteze toate persoanele să ia decizii și să se bucure de drepturile lor pe deplin, ca orice alt cetățean european. Eforturile UE în acest domeniu au fost evaluate de Comitetul ONU pentru drepturile persoanelor cu handicap în 2015. Cu toate acestea, potrivit raportului intermediar al Comisiei privind Strategia europeană pentru persoanele cu handicap, s-au realizat foarte puține progrese în ceea ce privește capacitatea juridică și drepturile UE.

Cum poate fi îmbunătățit rolul instituțiilor UE, în limitele competențelor lor în acest domeniu, pentru a încuraja mai activ statele membre să-și modifice legislația privind capacitatea juridică? Ce măsuri pot fi luate de UE pentru a asigura faptul că persoanele private de capacitatea lor juridică își pot exercita drepturile prevăzute de legislația europeană în cea mai mare măsură posibilă, inclusiv dreptul de a vota la viitoarele alegeri pentru Parlamentul European?

Depunere: 31.1.2018

Trimisă: 2.2.2018

Termen pentru răspuns: 9.2.2018